

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirakstjóri: Krístan Dahl
Ljósmyndari: Kálmur Lindenskov

Bláblök: Randi Jacobsen - Dagny
Joensen - Tórlinn Smith -
Hilmar Jan Hansen -
Jústínus Eldesgaard

Útgevari: P/Í Sosialurinn
Uppseting: P/Í Sosialurinn
Prent: P/Í Pressan 1981

Bústaður: Argjavegl 28
Argjum
11420
Telefon: 11420

Postadr.: Postsmoga 76
110 Tórshavn
Telefax: 14720

Løgmanns- røðan 1994

SO fór henda ólavsøkan aftur um bak, og løgmaður hevur, sum síður hevur verið, hildið sína løgmansrøðu. Men henda røðan var sermerkt, tí hon er hildin í einum tíðarskeiði, har landsstýrið situr sum ein starvsstjórn, við teimum avmarkingum hetta inniber. Týskil var røðan heldur ikki, sum tær vanligu plagdu at vera, har ein partur snýr seg um tað, sum farið er, og ein annar partur um tað, sum skal henda fram til næstu ólavsøku.

HENDA løgmansrøðan snúði

seg av góðum grundum bert um tað, sum farið er. Men hetta tíðarskeið hevur sannliga ikki verið uttan drama-tikk, so hesin parturin av røðuni kann ikki vera uttan áhuga fyri fólk at hoyra.

LØGMAÐUR greiddi frá tí stóra og trupla lóggávuarbeiði, sum er fingið frá hondini í farna valskeiði. Vit hava m.a. fingið:

- lóg um vinnuligan fiskiskap
- lóg um nýggja stýrisskipan
- lóg um arbeiðsloysisskipan
- lóg um forkanningar o.m.a. av undirgrund Føroya
- lóg um kommunalar figgjarætlanir, ásetan av skatta-prosentum
- lóg um javnstøðu

- lóg um kærunevnd í almannamálum
bert fyri at nevna nakað av tí, ið er framt innan hetta økið.

MEN tað, sum røðan eisini undirstrikaði var, at hóast truplastu tíðir í politisku søgu okkara, so hevur tað eydnast við skynsemi, tolni og treiskni at borið so í bandi, at vit framvegis fara at hava møguleikar at búleikast á hesum klettum, hóast tað vissuliga hevur sæð svart út, og hóast hvør einasti dagur hevur nóg mikið í sær sjálvum.

MEN javnaðarflokkurin hevur, sum tann ábyrgdarflokkur hann er, sæð tað neyðuga í hesum, sjálvt um føroyski

skattgjaldarin í dag er undir hørðum trýsti, og livilíkindini eru munandi skerd. Men flokkurin vil, at eftirkomarar okkara skulu arva eitt land. Men vit siga ikki, at hetta verður nakað lætt stríð, og tað finnst heldur ongar lættar loysnir.

EIN realistiskur politikkur í dag er ikki ein politikkur, sum fellur í góða jørð hjá veljaranum, men tann kostnaðin vil javnaðarflokkurin eisini gjalda, tí hann er neyðugur, um okkum skal verða lív lagað sum tjóð.

e

Verkamannafylkingin og javnaðarflokkurin mugu samstarva

Undan lótingsvalinum og eisini framhaldandi hevur verið fært fram, at vit skuldu sleppa okkum av við teir gomlu politikararnar. Teir, um ábyrgdina hava av tí, sum fór fram í 1970'unum og 1980'unum, sum eftir tey flestu halda hevur fært okkum og okkara samfelag út í tað ófari, vit eru í.

Valið vísti, at veljarin vrakaði nógvar av teimum, sum hava staðið frammarlaga í hesum árunum.

Eg var ein av hesum, sum fekk silkisnórin frá veljarum mínum. Tað at verða vrakaður, tað skal ein liva við, sjálvt um tað í hvussu er í byrjanini er heldur beiskt, serliga um grundgevingin er tann, sum eg havi fært fram, at tiltæini, sum vórðu framt í 1970 og frameftir, eru orsökkin til at t.d. eg varð vrakaður. Um so er, so kann eg ikki góðkenna tað sum eina orsök.

Eg veit væl, at veljarin er meira enn gloymiskur á mangan hátt. Hann hevur hug at gloyma tað positiva og goyma tað negativa, og soleiðis eisini í hesum føri. Eg bleiv valdur í Tvøroyrar Býráð í 1966 og tók við sum formaður við einum meiriluta uppá 5 bý-

ráðslimir aftan fyri meg. Tað vóru ringar tíðir við stórum arbeiðsloysi og ringt var at fáa pengar til nakað frá bankunum og annars til nakað. Vit finga so eina áheitan frá Fylking um at gera nakað fyri at fáa tað liviligt aftur her hjá okkum.

Vit vóru til samráðingar við teir og vórðu samdir um at fara til verka og atlanin var at fara undir at byggja eitt flakavirki. Úrslitið er so tað virki, sum stendur her og er livæðrin nú sum tá. Kommunustýrið, sum hevði sitið frá 1962 til 1955,

hevði byggibúgvíð eitt grundteki til eina ætlan, sum firma N. J. Mortensen hevði um at byggja flakavirkið á Tvøroyri, men orsakað av teimum ringu tíðunum, so var frá teirra síðu drálað við at fara til verka, og av tí bleiv í sátt og semju avtalan við N. J. Mortensen uppsøgd og fakfeløgini og kommunan saman við privatum fóru so til verka.

Seinni kom Suðuroyingur, sum fekk sera stóran týðning fyri okkum á Tvøroyri, og síðani eru fleiri skip komin. Nøkur eydnaðust væl og onnur verri, men sum heild hevur gingið væl, og serliga tí vit hava havt eitt positivt býráð, sum við skiftandi formonnum hevur stuðlað vinnulívinum.

Seinni kom Rankin, sum hevur roynst sera væl, so tíðini frá 1970 og 1980 hava roynst meira enn væl.

Tí góðkenni eg ikki tað niðursetan, sum er í tí at teir gomlu skulu skiftast út, tí teir hava fært okkum út í tað ófari, sum samfelag okkara er í.

Tiltøkini á Tvøroyri hava í hvussu er verið positiv. Í dag verða 30% av øllum útfluttum fiski útflutt og virkað á Tvøroyrar Flakavirki. At tað so í dag eru nógvar, sum halda at tað, sum er komið, er bara komið av sær sjálvum og tí halda at nú er ikki brúk fyri teimum, sum lögdu stóðið, og tey tí fara yvir til aðrar flokkar og velja aðrar politikarar, fyri tey er bert at vóna, at tey ikki mistaka seg, tí ilt er at venda skeivari gongd.

Fakfeløgini her á plássinum hava kent sínar skyldur

yvir fyrirsínum limum. Vónandi verður tað soleiðis, at vit eisini í samráð við landsfelagsskapin hjá bæði fiskimonnum og arbeiðsmonnum í felag kunnu skipa tað soleiðis, at vit kunnu økja um arbeiðsplássini bæði á sjógvi og landi. Vit hava møguleikarnar, nú umboðini í verkamannafylkingini eru fakfelagsfólk og valdir lótingslimir, at fyrbygja arbeiðsloysi. Tað má eisini

vera ein uppgáva hjá bæði arbeiðarafylkingini og javnaðarflokkinum at finna eitt positivt samarbeiði, so báðir partar í verki vísa, at teir veruliga eru verjan hjá teimum, sum hava sett álit á tey, sum vald eru. Um rætt verður borið at, so skuldi verið møguleiki fyri hesum.

Sverre Midjord

Eri heima á vitjan. Ei't vakurt kvøld fyrst í juli fóru eg, konan og dótturin niðan á Kleynisvarða at njóta vakra útsýni yvir Havnina og fjørðin.

Sum eg sat og hugdi oman yvir mín barn-dómsstað var tað eins og tú ynsksti at lata eitthvørt í orð, sum bylgdist innan í tær.

Mín barndómsstaður

Tórshavnar býur -
Streymoyar sunnasti skansi,
tú liggur so fríur,
í felag við Nólsoy mót havðn tú ansi.

Her bygdu í forðum teir valamenn,
grundaðu búleikastøði
og hvastu sær tenn -
ættunum seinni til frøi.

Tú sólarrisbúna letur teg í,
mót dagsins krøvum tú gongur so fríð.
So hoyrist í vestri sólsetursleikur -
í reyðlittum búna - tín kærleiki heitur.

Má Harrin teg varða
og altíð í tær eiga skara,
sum einans vil Gudsnavnið æra.

Á Kleynisvarða,
Júl '94
P.J.D.